

det forelagte Lovforslag med de af mig anførte Ændringer til det høje Tings Villie.

Stub: Naar jeg har bedt om Ordet, er det navnlig for at udtale min Tilslutning til de Udtalelser, som fremkom i Gaar fra det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow), særlig til de Udtalelser, der fremsattes med Hensyn til de Udgifter, der ifølge det foreliggende Forslag ville komme til at paahvile Maribo Amts Repartitionsfond. Det foreliggende Forslag omfatter tre Parter: Digeskatyderne, Staten og Amtsrepartitionsfonden, og alle disse tre Parter ville jo være interesserede i, at deres Ydelse for Fremtiden kunde fastsættes bestemt. Men da det Forhold, som Lovforslaget omhandler, jo er et Forhold, der er underkastet Naturbegivenheders Indflydelse, og da vi jo ikke her kunne lovgive for Naturbegivenheder, er Følgen deraf, at i det mindste den ene Part maa stilles uvis med Hensyn til, hvad den skal yde i Fremtiden. Men der forekommer det mig, at den Part, som vil lide mindst under denne Usikkerhed og Uvished med Hensyn til, hvad Fremtiden kunde bringe, vil være den største Part, nemlig Staten. Det forekommer mig, at det foreliggende Forslag kan komme til at paabyrde Maribo Amts Repartitionsfond forholdsvis alt for store Byrder. Jeg skal ganske vist indrømme, at Forholdene kunne blive saaledes, at der ingen Byrde bliver for Maribo Amts Repartitionsfond, men Forholdene kunne ogsaa blive saaledes, at det bliver en stor og maaske uoverkommelig Byrde. At Digeskatyderne blive stillede gunstigere, end de hidtil have været stillede, tror jeg, at ingen kan have noget imod. Jeg ved at der er adskillige af Beboerne dernede, som have maattet gaa fra Hus og Hjem paa Grund af den store Digeskat, ikke just fordi de ere blevne ruinerede, men fordi de have været saa kloge at gaa deres Vej, før deres Ruin vilde indtræffe paa Grund af de store Byrder, som paahvilede dem. Og jeg tror heller ikke, man kunde sige, at Maribo Amtsråd i Fortiden har været fri for at bidrage til disse Foranstaltninger. Saa vidt jeg ved, har Maribo Amts Repartitionsfond i Fortiden bidraget ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De skulle efter Lovforslaget afstaa deres Andel i Rødby Fjord og Nakskov indre Fjord, som vel kan anslaaes til 100,000 Kr.; saa jeg tror, at Maribo Amts Repartitionsfond har bidraget sin Del til Ordningen af disse Forhold.

Men uden at jeg foreløbig paa Sagens nuværende Standpunkt skal gøre bestemte Indvendinger imod, at Maribo Amts Repartitionsfond fremtidig deltager noget i Digernes Vedligeholdelse, vil jeg tillade mig at henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, og til det høje Ting og Regeringen under Sagens videre Gang, om der ikke muligvis kunde trækkes Grænser for de Ydelser, som Maribo Amts Repartitionsfond i Fremtiden kunde komme til at yde til disse Foranstaltninger, idet det forekommer mig, som jeg sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, at den Part, som mindst vil føle Ulemperne ved at være usikkert stillet, vil dog være Staten.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam), som indledede Forhandlingerne om dette Lovforslag, begyndte med at fremhæve, at der her er Tale om et Offer fra Statens Side af godt og vel 1 Million Kr., — det bliver vel nok, naar det regnes nøje ud, snarere $1\frac{1}{4}$ Million Kr. — og dette, erkendte det ærede Medlem, tog sig ud som ikke saa lidt. Men ikke desmindre tilføjede han, har Forslaget ingenlunde fyldstgjort Forventningerne, man var i saa Henseende paa Lolland bleven skuffet. Jeg maa sige, at jeg er i det modsatte Tilfælde. Denne Udtalelse af det ærede Medlem har ikke beredt mig nogen Skuffelse. Jeg ved tilstrækkelig af Erfaring, at en Minister kan tilbyde, hvad det skal være, og der vil altid blive svaret, at man langtfra faar det, som man burde have, og at man føler sig i høj Grad skuffet. Hvis jeg havde foreslaaet, at Staten skulde ikke blot betale Digernes fremtidige Vedligeholdelse, men ogsaa tilbagebetale til Digeskatyderne alt, hvad de i Aarenes Løb have udredet, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vilde have sagt, at dette beredte dem en dyb Skuffelse, og at de burde have endnu langt mere end det. Der er imidlertid et andet Punkt, paa hvilket jeg kan give det ærede Medlem Ret. Jeg er med ham enig i, at hele dette Digeanlæg, som blev iværksat nu for 30 Aar siden efter den store Stormflod i 1872, næppe har gjort og næppe vil komme til at gøre Gavn i Forhold til det, som det har kostet. Dette er en Betragtning, som fra første Færd ikke har været mig fremmed. Som ungt Menneske boede jeg den Gang paa Lolland, og jeg havde allerede da den Opfattelse, at de Penge, som man havde til Hensigt at sætte i Digerne, vare ikke vel